

dere en betingelse, at der inden udløbet af fristen efter stk. 1 er anskaffet et aktiv, der berettiger til forlods afskrivning. Hvis indskud undlades, uden at den skattepligtige har anskaffet et aktiv, der efter § 7 berettiger til forlods afskrivning, vil fradrag for henlæggelsen ikke kunne anerkendes.

Bestemmelsen i stk. 7 svarer til de gældende regler i investeringsfondsloven.

Hvis den skattepligtige kun ønsker at anvende en del af henlæggelsen til forlods afskrivning i det indkomstår, der følger efter henlæggelsesåret, skal det beløb, som skattepligtige personer og selskaber m.v. skal indskyde, beregnes på grundlag af den resterende henlæggelse.

Har den skattepligtige foretaget henlæggelser for tidligere år, kan indskud kun undlades (helt eller delvis), hvis den skattepligtige tillige anvender de tidligere foretagne henlæggelser. Dette skyldes reglen i forslaget § 11, stk. 3, hvorefter henlæggelsen for et givet indkomstår først kan anvendes, når tidligere henlæggelser er anvendt fuldt ud.

Det skal fremgå af selvangivelsen for det indkomstår, hvori henlæggelsen er fradraget, at der allerede før udløbet af fristen for indskud efter stk. 1 er anskaffet aktiver, der berettiger til forlods afskrivning.

Den foreslåede regel i stk. 7 kan ikke anvendes, hvis henlæggelsen ønskes anvendt til at foretage indkomstudjævning efter forslaget § 6. Når henlæggelsen ønskes anvendt til dette formål, vil det altid være en forudsætning for fradrag for henlæggelsen, at der er foretaget indskud på den særlige konto inden udløbet af fristen for indgivelse af selvangivelse. Beløbet vil dog kunne hæves når som helst i det indkomstår, hvori henlæggelsen anvendes til indkomstudjævning.

Til § 5

Af bestemmelsen fremgår, at henlæggelser til konsolideringsfonde kan anvendes til to forskellige formål. Henlæggelser kan anvendes til at foretage indkomstudjævning efter § 6 eller til forlods afskrivning efter § 7. Den skattepligtige kan anvende henlæggelser til begge formål i et indkomstår.

Det forhold, at en virksomhed ikke berettiger til at foretage henlæggelser til konsolideringsfond, medfører ingen begrænsning i adgangen til at anvende henlagte midler. Driver en skattepligtig f.eks. to virksomheder, hvor den ene ikke giver ret til at foretage henlæggelser, kan den skattepligtige benytte konsolideringsfondshenlæggelser fra den anden virksomhed til at foretage udjævning af indkomst fra begge virksomheder. Den skattepligtige

ge kan også foretage forlods afskrivning på aktiver, der benyttes i den virksomhed, der ikke berettiger til henlæggelser.

Til § 6

Efter den foreslåede bestemmelse kan henlæggelser til konsolideringsfonde anvendes til at foretage indkomstudjævning.

Indkomstudjævning foretages ved, at den skattepligtige i henlæggelsesåret får fradrag for henlæggelsen i den skattepligtige indkomst. Når den skattepligtige i et senere indkomstår ønsker at anvende henlæggelsen til indkomstudjævning, medregnes henlæggelsesbeløbet i den skattepligtige indkomst for anvendelsesåret. Den skattepligtige kan således flytte beskatning af henlæggelsesbeløbet fra henlæggelsesåret til anvendelsesåret. Det giver en skattemæssig fordel, hvis marginalskatten er lavere i anvendelsesåret end i henlæggelsesåret. Anvendelse af henlæggelser til indkomstudjævning er dog ikke betinget af, at den skattepligtiges marginalbeskatning er lavere i anvendelsesåret. Ordningen kan benyttes af både skattepligtige personer og selskaber.

Den skattepligtige vil have en rentefordel ved at udskyde beskatningen af henlæggelsesbeløbet til et senere indkomstår. Den rentefordel, som den skattepligtige har opnået ved at udsætte beskatningen, skal efter forslaget neutraliseres. Henlæggelsesbeløbet skal derfor forhøjes med et procenttillæg for hvert år fra henlæggelsesårets udløb til udløbet af det indkomstår, hvori henlæggelsen anvendes. Den procentsats, som henlæggelsesbeløbet årligt skal forhøjes med, skal efter forslaget fastsættes ved lov. Satsen tænkes fastsat i forbindelse med reguleringstallet efter udskrivningslovens § 4.

Rentefordelen ved at benytte konsolideringsfonde til indkomstudjævning kan opgøres som efter-skat-renten i henlæggelsesperioden beregnet af et beløb, der svarer til den skat, der skal betales af det henlagte beløb, når indskuddet til sin tid hæves fra konto for konsolideringsfond.

Rentefordelen er således først og fremmest afhængig af den skattepligtiges marginalskat i henlæggelsesperioden og af forrentningen af kontoen. For begge størrelser gælder, at de vil variere over tiden og fra skattepligtig til skattepligtig.

Hvis man ville inddrage et beløb, der nøjagtigt svarer til rentefordelen, måtte der for hver enkelt skattepligtig beregnes en særlig procenttillægssats. Dette ville administrativt være særdeles belastende og gøre det vanskeligt for den skattepligtige at overskue konsekvenserne af at benytte ordningen.